

Prese un informācija

Eiropas Savienības Tiesa
PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 168/12
Luksemburgā, 2012. gada 13. decembrī

Spridums apvienotajās lietās C-237/11 un C-238/11
Francija/Parlaments

Tiesa atceļ Eiropas Parlamenta lēmumus par parlamentārās sesijas kalendāru 2012. un 2013. gadam

*Plenārsēdes 2012. un 2013. gada oktobrī, ko Parlaments sadalījis divās daļās, katra atsevišķi
nevar tikt kvalificēta kā ikmēneša plenārsēde*

Līgumos ir paredzēts, ka Eiropas Parlamentam, kura atrašanās vieta ir tikusi noteikta Strasbūrā, katru gadu ir jāsanāk 12 ikmēneša plenārsēdēs, ieskaitot budžeta sesiju, neprecizējot šo plenārsēžu ilgumu. Parasti oktobrī Strasbūrā notiek divas plenārsēdes, lai kompensētu plenārsēžu neesamību augustā. Atbilstoši Parlamenta praksei parastās plenārsēdes četru dienu garumā notiek Strasbūrā, savukārt papildu sēdes notiek Briselē.

Pamatojoties uz diviem Eiropas Parlamenta deputāta A. Foksa [Fox] ierosinātajiem grozījumiem, Parlaments ar diviem 2011. gada 9. martā pieņemtiem lēmumiem grozīja sesiju kalendāru 2012. un 2013. gadam. Pirmkārt, tika atcelta viena no paredzētajām divām četru dienu plenārsēdēm Strasbūrā attiecībā uz katru no šiem mēnešiem. Otrkārt, atlikušās 2012. oktobra un 2013. gada oktobra plenārsēdes tika sadalītas divās daļās: tādējādi divas atsevišķas plenārsēdes, katra divu dienu garumā, tika paredzētas 2012. gada 22.–25. oktobrī, un divas – 2013. gada 21.–24. oktobrī, visām bija jānotiek Strasbūrā.

Francija cēla prasību Tiesā, lai atceltu šos abus Parlamenta lēmumus. Luksemburgas atbalstīta, tā norāda, ka ar šiem lēmumiem ir pārkāpti līgumi un Tiesas judikatūra. Tostarp tā pārmet, ka Parlaments ir pārtraucis plenārsēžu regularitāti, nosakot papildu sesijas Briselē, lai gan Strasbūrā ir paredzētas tikai 11 plenārsēdes.

Ar šodien pasludināto spriedumu **Tiesa atceļ Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. marta lēmumus.**

Tiesa atgādina savu judikatūru saistībā ar Edinburgas lēmuma¹ interpretāciju, kurš ir identiski pārņemts Protokolos par iestāžu atrašanās vietu. Ar 1997. gadā pasludināto spriedumu² Tiesa precizēja sadalījumu starp dalībvalstu pilnvarām noteikt Parlamenta atrašanās vietu Strasbūrā un Parlamenta pilnvarām attiecībā uz tā iekšējo organizāciju. Tādējādi Tiesa konstatēja, ka dalībvalstis bija vēlējušās noteikt, ka Parlamenta atrašanās vieta, kas ir noteikta Strasbūrā, ir uzskatāma par vietu, kur regulāri jānotiek 12 parastajām plenārsēdēm, tostarp plenārsēdēm, kurās Parlaments īsteno tam ar līgumu noteiktās budžeta pilnvaras. Tāpat Tiesa noteica, ka papildu plenārsēdes var noteikt citā darba vietā tikai tad, ja Parlaments 12 parastās plenārsēdes organizē Strasbūrā. Šādi nosakot Parlamenta atrašanās vietu Strasbūrā, dalībvalstis nav apdraudējušas tā pilnvaras veikt iekšējo organizāciju.

¹ 1992. gadā Edinburgas samītā dalībvalstu valdības pieņēma "Edinburgas lēmumu" par Eiropas Kopienu iestāžu, dažu struktūru un struktūrvienību atrašanās vietu. Starpvaldību konferencē, kurā tika pieņemts Amsterdamas līgums, tika nolemts Edinburgas lēmumu iekļaut līgumu pielikumos. Šobrīd tie ir 6. pielikums, kas pievienots LES un LESD, kā arī 3. protokols, kas pievienots EAEKL, ar kuriem pārņemts Edinburgas lēmuma teksts (1. panta a) punkts).

² Tiesas 1997. gada 1. oktobra spriedums lietā [C-345/95](#) Francija/Parlaments. Ar šo spriedumu Tiesa atcēla Eiropas Parlamenta 1995. gada 20. septembra lēmumu, pamatojoties uz to, ka ar to 1996. gadā netika paredzētas 12 parastās plenārsēdes Strasbūrā.

Netiek apstrīdēts, ka Parlaments ar tā 2011. gada marta lēmumiem nav ievērojis priekšsēdētāju konferences projektus, ciktāl tie attiecas uz ikmēneša plenārsēdēm, kas paredzētas 2012. un 2013. gada oktobrī. No šiem lēmumiem izriet, ka 2012. un 2013. gadā paredzētās ikmēneša plenārsēdes, katra četru dienu garumā, tika aizstātas ar divām sēdēm, kas katra notiek divu dienu garumā. **Jākonstatē, ka šajos lēmumos šādi paredzētās plenārsēdes 2012. gada oktobrī un 2013. gada oktobrī neatbilst Līgumos noteiktajām prasībām par iestāžu atrašanās vietu.**

Tiesa vispirms norāda, ka, ņemot vērā apstrīdēto lēmumu attīstību, šo lēmumu pamatā esošo grozījumu formulējumu, kā arī Parlamenta praksi, kas izriet no 2012. gada oktobra plenārsēžu darba kārtības, ar apstrīdētajiem lēmumiem acīmredzami tiek būtiski samazināts laiks, ko Parlaments var veltīt tā debatēm vai balsojumiem 2012. un 2013. gada oktobrī. Salīdzinot ar parastajām plenārsēdēm, faktiskais pieejamais laiks šī mēneša sesiju laikā ir samazināts vairāk par pusi.

Otrkārt, Tiesa precizē, ka, lai varētu noteikt papildu plenārsēdes, 12 parastajām plenārsēdēm faktiski un regulāri ir jānotiek Strasbūrā. Lai sesija ietilptu "parasto plenārsēžu" kategorijā, tai ir jābūt līdzvērtīgai citām parastajām ikmēneša plenārsēdēm, kas ir noteiktas atbilstoši līgumiem, tostarp attiecībā uz pašu sesiju ilgumu. Tā konstatē, ka apstrīdētajos lēmumos noteiktās 2012. un 2013. gada oktobra sēdes, ņemot vērā to ilgumu, nav līdzvērtīgas citām šajos pašos lēmumos noteiktajām parastajām ikmēneša sēdēm.

Treškārt, Tiesa norāda, ka Parlaments nav norādījis iemeslus saistībā ar tā pilnvarām veikt iekšējo organizāciju, kas, neraugoties uz nepārtrauktu tā budžeta pilnvaru pieaugumu, tomēr ļautu attaisnot ievērojamu abu plenārsēžu 2012. un 2013. oktobrī ilguma samazinājumu. Šajā saistībā Tiesa uzskata, ka apsvērums, saskaņā ar kuru budžeta sesiju šobrīd praktiski var noslēgt īsā laikā, ņemot vērā budžeta sesijas nozīmīgumu, nevar attaisnot vienas no plenārsēdēm ilguma samazinājumu. Tā uzsver, ka Parlamenta budžeta pilnvaru īstenošana plenārsēdē ir uzskatāma par Eiropas Savienības demokrātiskās dzīves galveno brīdi un tādējādi tā ir jāveic ar nepieciešamo uzmanību, stingrību un saistībām, kādas pieprasa šāda atbildība. Šādu pilnvaru īstenošanai tostarp ir nepieciešamas publiskas debates plenārsēdē, kas ļautu Savienības pilsoņiem uzzināt dažādos paustos politiskos viedokļus un tādējādi veidot politisko viedokli par Savienības darbību.

Visbeidzot Tiesa norāda, ka, pat ja tas, ka vairākas Parlamenta darba vietas rada Parlamenta aprakstītās neērtības un izmaksas, tiktu atzīts par patiesu, situācija ir jālabo nevis Parlamentam vai Tiesai, bet gan vajadzības gadījumā tas ir jādara dalībvalstīm, īstenojot pilnvaras, kas tām ir paredzētas iestāžu atrašanās vietas noteikšanai.

Tādējādi 2011. gada 9. marta balsojumi ir jāatceļ, ciktāl ar tiem attiecībā uz 2012. un 2013. gadu nav noteiktas 12 ikmēneša plenārsēdes Strasbūrā.

ATGĀDINĀJUMS: Prasības atcelt tiesību aktu mērķis ir Savienības iestāžu tiesību aktu, kuri ir pretrunā Savienības tiesībām, atcelšana. Dalībvalstis, Eiropas iestādes un indivīdi, ievērojot atsevišķus nosacījumus, var vērsties Tiesā vai Vispārējā tiesā ar prasību atcelt tiesību aktu. Ja prasība ir pamatota, tiesību akts tiek atcelts. Attiecīgajai iestādei ir jānovērš iespējamais juridiskais tukšums, ko rada tiesību akta atcelšana.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

Pilns [sprieduma teksts](#) tiek publicēts CURIA mājas lapā pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Fotogrāfijas no sprieduma pasludināšanas ir pieejamas "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106